

υπηρέτης

υπηρέτης, ο, θηλ. υπηρέτρια, η, ουσ. [<αρχ. ὑπηρέτης], ο υπηρέτης·

- οι *ψηλοί* είναι οι *υπηρέτες των κοντών*, λέγεται στην περίπτωση που ζητάμε από ένα ψηλό άτομο να αφήσει ή να κατεβάσει κάποιο αντικείμενο από ένα σημείο το οποίο δε φτάνουμε επειδή είμαστε κοντοί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας